

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: ZEMENOVÁ Kateřina

**Obor: Scénografie AD
DTNP**

Vedoucí diplomové práce: MgA. Tomáš Žižka

Tato bakalářská diplomová práce s názvem **“Scénografická práce s dokumentárním materiálem”** studentky Kateřiny Zemenové pojednává o fenoménu divadla dokumentu (theatre-of-fact, reality-based theatre, nonfiction theatre, autobiographical theatre), akcí doku... konceptuální umění, které lze společně zařazovat (i ve výtvarné a divadelní teorii) pod pojmy interaktivní, participativní a kolaborativní na platformě divadla pravdivosti. Autorka Kateřina Zemenová nachází vlastní rámec pro předloženou práci, do kterého by z hlediska scénografie mohly být její aktivity vsazeny a akceptovány, a to jako scénické instalace, scénické intervence, zážitkové koncepty a scénografické doku díla. Již během studia podnikala průzkumné, poznávací spolupráce na akcích a divadelních performancích, kde se snažila najít si svůj osobitý charakter a styl nejen finálního výtvaru, ale najít i postoj pro své vlastní chápání scénografie či divadla všeobecně.

Věci veřejné a soukromé. Musíme si položit otázku, zda není forma vyjadřování se skrze dokumentární divadlo již přežitá. Svou funkci rozhodně plnila, ale v současnosti už ji vlastně splnila. Zdá se mi, že v této chvíli jsou více než dokumentární divadlo přítomna nová média a sociální sítě. Svět je absurdní stejně jako tato otázka - bude v dalších letech dokumentárnější Youtube nebo divadlo? V sledovanosti je vítěz jednoznačný. Ale bohužel pro divadlo, výroba a distribuce filmových dokumentů se rapidně zlepšuje jednak obrazem a také obsahem ve vztahu k dokumentu a aktuálnosti. Divadlo dostalo nečekaného soupeře – digitální věk, línou a nesečtělou mládež. Již André Bréton v 50. letech prohlásil: „S dada končím, všechno již bylo, nemám čím šokovat, překvapovat ani urážet. Ani sám sebe.“ S nadsázkou by se dalo napsat, že politikum a privatum je v této chvíli nejsledovanějším dokumentem, ale také je bohužel pravda, že v tomto století se umělci nacházejí na okraji společnosti. To platí všeobecně a všude.

Největší absurditou stavu umění je, že inspirace trvalá se proměňuje v informaci proměnlivou. A tak není divu, že umělci tápou. A tápou i diváci a posluchači, zahlcení informacemi. Jsme v další době temna, ale ne v první. Přiznávám, práci studentky jsem neviděl. Představuji si myšlenku společenských imaginací ve vztahu k divadelním projektům, divadla ve specifických prostorech a situacích, které dle mého mají původ a vazbu na konceptuální umění.

A tak i v této práci tento představovaný soubor umělců a uměleckých výtvorů koresponduje s tématem scénické instalace, kde autorka nachází spoluúčast všech rovnocenných složek divadla a vyjadřuje svůj jasný postoj k vlastní osobité formě. Její cesta performativní a výtvarné činnosti je zkušenostně bohatá.

Výčet prací v této písemnosti je však dle mého minimalizován na takovou míru, že mi tato část studie, týkající se vlastní tvorby, připadá nevyvážená oproti první části s historicko-teoretickým průzkumem. Ale i přesto nám autorka sděluje nesmírně důležitou zprávou o stavu věci na poli její osobité autorské tvorby.

Práci jak praktickou, tak i teoretickou d o p o r u č u j i k obhajobě.

Návrh klasifikace: B

Datum: 28. 1. 2016

MgA. Tomáš Žižka

.....

p o d p i s